

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 4. De cogitationibus pharisæorum detectis à Christo D. & de nostris
ad virtutem perfectè dirigendis. Nisi, quod monet Sapiens, omni custodia
serves cor tuum, non omnino servas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

*Est, ut confestim & oratio tepidior, & actio pigri-
or, & risus promptior, & sermo incautior, & om-
nis deniq; utriusq; hominis status inconstantior
appareret. Proinde magistra instructus experien-
tia, non iudiciū jam solum, aut solam misericordiā
Pf. 100. sed misericordiā & iudiciū cansabo tibi Domine.*

*Deniq; quanta sit obligatio huius sanctæ soli-
citudinis retinendæ, & in quo fundata sit, sive
Sess. 6. c. 9. præteritum, sive futurum spectes, audi Concil.
Tridentinum contra præsumentes: Sicut nemo
prius de Dei misericordia, de Christi merito, de que
Sacramentorū virtute & efficacia dubitare debet;
Sic quilibet, dum se ipsam suamq; propriā infirmi-
tatem, & indispositionē respicit, de sua gratia for-
midare & timere potest, cum nullus scire valeat
certitudine fidei, cui non potest subesse falsū se gra-*

*tiā Dei esse consecutū. Et paulo pōst diverso cap.
Veruntamen, qui se existimant stare, videant ne
C. 13. 6-
cadant, & cum timore ac tremore salutem suam
iusd. sess.
operentur in laboribus, in vigiliis, in elemosinis,
in orationibus, & oblationibus, in jejuniis, & ca-
stitate. Formidare enim debent scientes, quod in
spem gl'ia, & nondū in gloriā renati sunt, de pu-
gna que superest cum carne, cum mundo cum dia-
bolo, in qua victores esse non possunt, nisi cum Dei
Rom. 8.
gratia, Apostolo obtemperent dicenti, debitores sumus,
non carni ut secundum carnem vivamus; si enim
secundum carnem vixeritis, moriemini: si autē spiritu facta
carnis mortificaveritis, vivetis.*

*HEC etiam meditare, in his esto, in ista in illis;
hoc enim faciens, & teipsum salvum facies, & eos
qui te audiunt.*

1. Tim. 4.

FERIA QVARTA. DE COGITATIONIBVS PHARISÆORVM DETECTIS A CHRISTO DOMINO.

ET DE NOSTRIS AD VIRTUTEM PERFECTE DIRIGENDIS.

Vt quid cogitatis mala in cordibus vestris. Matth. 9.

VERITAS PRACTICA.

*Nisi, quod monet Sapiens, omni custodia ser-
ves cor tuum, non omnino servas.*

*PROV. 4. RATIO petitur ab eodem Sapiente, cuius est hac
sententia, Omni custodia serua cor tuum,
quia ex ipso vita procedit. Sic autē declaratur.
IUR.*

*NISI cor tuum serves, quantum est satis ad vitam,
qua ex ipso procedit, non omnino servas illud.*

*Sed nisi omni custodia serves, non servas quantum
est satis ad illam vitam.*

*Ergo nec omnino servas; Quod quam sit damno-
sum & cavendum, patet.*

I. PUNCTUM.

*Marci 2.
Luc. 5. A DERANT plurimū de Scribis & Pha-
risæis, cum Christus Dominus dixit pa-
ralytico, Remittuntur tibi peccata tua;
Tum illi, ut narrent Evangelistæ, cepe-
runt cogitare dicentes, quis est hic qui loquitur
blasphemias? qui potest dimittere peccata, nisi so-
lus Deus? Vi cognovit autem Iesus cogitationes*

*eorum, respondens dixit ad illos; Quid cogitatis
in cordibus vestris, seu ut est apud S. Mattheum,
quid cogitatis mala in cordibus vestris? Verè e-
tenim mala & pessima erat eorum cogitatio,
quā Christum Dominum dicebant in corde, esse
blasphemum-quod peccata remitteret. Ut verò
se esse Deum declaret, & verè se posse peccata
dimittere, detegit cogitationes eorum, quod est
propriū solius Dei, & antequam illud profer-
rent, quod cogitabant, illos interrogat, Quid co-
gitatis? Quid cogitatis mala in cordibus vestris?
Quali diceret, Illa scio, illa video. O potentissi-
mum reprimendis nostris cogitationibus fræ-
num! Quis enim, si se videri à Christo cogita-
ret, cogitare simul vellet quæ ab eo nollet videri?
Ego, Ego sum, Ego vidi, dicit Dominus.*

Ier. 7.

*Quamobrem hic de nostris primis cogitationi-
bus ordinandis, & ad virtutis exercitium diri-
gendis cogitemus: hoc est enim proprium vi-
tæ illuminativæ, & eorum hominum, qui pec-
catis purgati, proficere volunt in studio perfe-
ctionis.*

*Ad hoc autem plurimum confert Sapiens
monitum, Omni custodia serva cor tuum, quia ex
ipso vita procedit; Nemo enī dubitat esse aliquā custo-*

custodiam adhibendam; sed nulla est satis, nisi
omnis adhibeatur, Nisi omni custodia serves cor
tuum, non omnino servas, quia videlicet nisi il-
lud serves quantum est satis ad vitam quæ ex ip-
so procedit, non omnino servas.

*Estius in
4. Prov.*

*Arist. l. 2.
de part.
anim. c.
10. & 3. c.
4.*

*Matth. 7.
& 12.
Ibid. 3.
Ibid. 12.
Ibid. 15.*

*L. de Noe,
& Aroa.
c. 4.*

Sap. 10.

Quæ ratio ut melius intelligatur, adverten-
dum, hic cordis nomine intelligi mentem no-
stram, quæ est facultas cogitandi, intelligendi, &
ratiocinandi: dicitur verò Cor quia sicut à cor-
de principium est vitæ corporalis, sic à mente
cum divina Gratia principium est vitæ spiritua-
lis; hinc enim primæ cogitationes, unde affec-
tus & virtutes, tum internæ, tum externæ, in
quibus excernendis tota est vita, quæ spiritualis
dicitur, Voluntas quidem est principium exe-
cutivum, sed Mens est principium cognitivum
quod illud antecedit, quatenus per præviã
cogitationem Mens Voluntatem dirigit, quæ
nihil appetit, nisi prius cognitum ab intellectu.

Hæc est arbor quæ si bona fuerit, bonos fru-
ctus facit; sin mala, malos fructus. Imo hæc est
a borum radix, ad quam securis ponenda est; hic
est bonus thesaurus, de quo bonus homo pro-
fert bona; hoc est denique cor de quo exeunt quæ
de ore procedunt, & quæ in opus transeunt.

Jam verò sicut cor nostrum, unde vita natu-
ralis procedit, nisi tali diligentia custodiatur quæ
necessaria est ad illam vitam conservandam,
non satis custoditur, sic planè Mens illa nostra,
unde est vita spiritualis, nisi custodiatur quan-
tum satis est, ad hanc spiritualem vitam conser-
vandam, non potest dici custodiri & servari.
Cum enim ob id vel maxime mens servetur, ut
sic vita conservetur, certè nisi vita conservetur,
non satis mens servatur. Nam quid prodest ali-
ter conservari, si, quemadmodum diximus, il-
lud propter quod servatur, non conservatur.
Sic graviter & luculentè S. Ambrosius, in mo-
ralem sensum derivans, quod in Genesi dicitur,
diluvij tempore simul cum homine omnia
esse deleta. *Sensu altiore*, inquit, illud manife-
statur, quia homo mens est, quæ est rationis ca-
pax: Principali igitur extincto, etiam sensus om-
nis extinguatur, eo quod nihil reliqui ad salu-
tem superfit, cum salutis fundamentum virtus
defecerit. O virtutis defectum, à defectu ser-
vatiæ mentis! quantis id gemitibus deploran-
dum, quod in æternum hi deplorant, qui se in
inferno idcirco positos clamant. *Quid
virtutis nullum signum valuo-
rim ostendere.*

* *

SED nisi omni custodia cor tuum, sive mentem
serves, non hanc servas quantum est satis ad
vitam spiritualem conservandam.

Duobus modis intelligi potest hæc omnis cu-
stodia, unus intensivè, alius extensivè, & uter-
que est tam necessarius, ut eorum alterutro de-
sistente, vel illico desinat, aut periclitetur vita
spiritualis. Nam primò quidem, si desit omnis
intensiva custodia, id est tam intensa & solici-
ta, quàm merito exigit Gratia, vel status ani-
mæ, vel occurrens occasio, cades actu in vi-
tium, vel habitu in vitiosum illum statum qui
tepor dicitur, qui vomitum Domino creat, &
qui est pejor frigidus statu. Hinc lachrymæ, hinc
gemitus: *Posuerunt me custodem in vineis. Vine-
am meam non custodivi. Ille eris mollis & dissolu-
tus in opere suo, qui frater est opera sua dissipans;*
*Ille eris maledictus qui facit opus Dei fraudulen-
ter seu negligenter; illa eris arbor, quæ non facit
fructum bonum, excidenda & in ignem mittenda;*
*Ille eris infidelis servus non vigilans, cujus Domi-
nus venit, quâ ille hora non parat, & dividet eum
partemque eius ponet cum hypocritis: Ille eris deni-
que tepidus cui dicitur, ut inam frigidus esses aut
calidus; Quasi diceretur, nullus est pejor tuo, sta-
tus. Nihil itaque deterius vitæ spirituali, quàm i-
sta remissa Custodia, unde est ille status, qui est
ipsa morte deterior, quæ per figus designatur.*

Deinde verò si extensivè omnis non ad sit
semper, & ubique Custodia, nonne illa parte,
quæ deerit Custos, patebit aditus hostibus, qui
semper infirma, & incustodita loci ambiunt, ut
sic facilius sibi viam sternant? Sic præclare, S.
Ignatius in regulis ad spiritus dignoscendos.
*Solet, inquit, adversarius imitari aliquem belli
ducem, qui obsessam arcem expugnare, atque de-
pradari cupiens, exploratâ prius naturâ & muni-
tione loci, debiliorem partem aggreditur; Sic nimi-
rum & ille circuit animam, & callide inquirit,
quarumnam virtutum præsidis Moralium, scilicet
aut Theologicarum ipsa vel imminuta, vel destitu-
ta sit; eaque potissimum parte machinis omnibus
admotis, irruit ac subvertere nos sperat, quam in o-
mnibus minus cæteris firmatam, custoditamque
esse præviderit Sic confortiter sancti Patres; qui
videri possunt in quarta parte, Feriâ sexta infra
Hebdomadam 13. post Pentecosten.*

Quænam vero illa potest in te esse pars infir-
mior & minus custodita? Nonne inde tibi times?
aut unde tibi tanta securitas, ut nihil timeas?

AN

Apoc. 3.
Cant. 1.
Prov. 18.
Ier. 4.
Matth. 7.
Ibid. 24.
Ibid.
Matth.

In lib.
exercit.

Is. 28. An tu ex illis es illuſoribus, Qui dixerunt; per-
cuſſimus fœdus cum morte, & cum inferno feci-
mus pactum? qualiſi dicerem, licet aditus hoſti
pateat, non tamen irruet. Sed audiant quod re-
ſpondetur. Delabitur tale fœdus, & pactum iſtud
non obſtat. INGREDIETUR & manum ſuam
Thren. 1. mittet hoſtis ad omnia deſiderabilia ejus.

III. PUNCTUM.

NIſI ergo quod monet Sapiens, omni custodia
ſerves cor tuum, non omnino ſervas; Quia
non conſervas vitam quæ ex ipſo procedit, &
quæ non conſervatâ nihil prodeſt cor ſervare,
quod ſimulatque deſicit cum deſiciente vita, ſi-
cut vita perit cum corde pereunte. Hic ruruſum
clamare liceat, quod Propheta, Diviſum eſt cor
Oſee 10. eorum, nunc interibunt. Verè tùm diviſum cor
tuum, quando non ei omnis adhibetur custodia,
quando pars ejus cuſtodita, pars incuſtodita
remanet. Unde tam facile interit, quàm ſi nul-
là parte cuſtoditum eſſet. Et factus eſt Epraim
quasi columba ſeducta, non habens cor, Id eſt non
ſibi unde quaque vigilans, & attendens, ac pro-
pterea ſeduci facilis. Nonne ideirò columbæ
ſimpl. citati, prudentiam ſerpentis jungi voluit
ibid. 7. Dominus, tum ne ſic facile decipiaris, ſi pru-
denter advertas ad ſingula, tum ut ſcias, in
quo præcipue, & quamobrem illa prudentia &
advertentia eſt adhibenda? nempe ad conſer-
vandam vitam, ſicut ſerpens expoſito corpore
Matth. 10. totum caput tegit in quo eſt ipſius vita. Sunt
& alia quædam ſacra & myſtica in ſcripturis ani-
malia, quæ nobis proponuntur ad hanc ſoler-
tiam & indefectam vigiliam, nempe illa quæ an-

tè & retrò, atque intus etiam plena ſunt oculis.
Hinc fortè Sapiens: Ne dederis ſomnum oculis
tuis, nec dormitent palpebra tua; Quia ſcilicet
non dormit hoſtis, & hoc unum ſatagit, ut nos
conſopiat, & ſoporem morti conſociet, ut de Siſa-
ra dicitur.

Apo. 4.
Rov. 6.

Iud. 4.

Deut. 4.

Cuſtodi igitur temetiſum & animam tuam ſo-
licitè, dicebat ſuis Moſes; Ad quam ſolicitudi-
nem magis acuendam, cogitandum eſt animæ
pretium, tum ex Chriſti Domini ſanguine, quo
redempta, & ſic eſt nobis reddita, tanquam de-
poſitum quod ſanum illi & integrum reſtituen-
dum eſt, unde Apoſtolus, O Timo: hec depoſitum
cuſtodi. Et rurſus, Bonum depoſitum cuſtodi per
ſpiritum ſanctum, qui habitat in nobis; quaſi
diceret, non ſufficit noſtro cuſtodire ſpiritu, ſed
ipſo ſancto cuſtodendum eſt, ut ſic omni ſerve-
tur custodia; reus eſt alioquin pereuntis depo-
ſiti depoſitarius, ſi perit ipſius culpa.

1. Tim. 6.
2. Tim. 1.

Quid ego infelix, clamat S. Bernardus, quò
me veram? tantum theſaurum, ſi pretioſum de-
poſitum iſtud, quod ſibi Chriſtus ſanguine proprio
pretioſus judicavit, contigerit negligentius cuſto-
dire? Quæ plura S. Pater pergit, habentur in
ſecunda parte, Dominiæ ſecunda poſt Paſcha.

Serm. 3.
de Advè-
tu Dom.

Denique ſi Deum rogas, ut te cuſtodiat ſicut
pupillam oculi, qualem oportet eſſe cuſtodiam
tuam, cum ipſo adjungendam? Certè ſi non ſit
omnis, non poteſt non eſſe inferior illi, quam
affers pupillæ tuæ: ſi autem eſt inferior, indignus
eſt quem ſic Deus cuſtodiat ſicut oras, cum tu
ipſe perderes, quod ille cuſtodiret.

Pſ. 16.

Vide in 4. parte, Feria ſexta infra Hebdoma-
dam decimam quintam poſt Pentecoſten.

FERIA QUINTA.

DE INTEGRA SANITATE PARALYTICI
PORTANTIS LECTUM, A QUO
PORTABATUR.

ET DE NOSTRO PROGRESSU SPIRITUALI
QUID IN EO FIGURATUR.

Surge, tolle lectum tuum, & vade in domum tuam. Matth. 9.

VERITAS PRACTICA,

Tantum proficies, quantum à te deficies.

RATIO EST, Quia totus profectus eſt in acceſſu
Haynenſis Pars prima,

per virtutes ad puram Charitatem.
Sed quantum à te deficies, tantum ſic accedes ad
illam puram charitatem.
Ergo & tantum proficies, quantum à te defi-
cies.

Aa

I. PUN-